

הערות וחידושים במסכת תמורה

בס"ד מאתי

יצחק בלאאמו"ר הג"ר מיכאל שליט"א שילוני

צילום מדף ז' בספר "תמורתנו קודש" של הרב המחבר הנ"ל:

לרבות את האשה

כדתניא לפי שכל הענין כולו אינו מדבר
אלא בלשון זכר שנאמר לא יחליפנו ולא ימיר
אותו, אשה מניין, ת"ל ואם חמר ימיר לרבות
את האשה, ולר"מ מנא ליה נפקא ליה מואם.
ויעוי' בתוס' מנחות צ"ג דזה לכאורה קשה
שהרי כל התורה כולה נאמרה בלשון זכר,
ומ"מ בכמה מקומות בעינן קרא למעט אשה.
וביארנו התוס' שצ"ל שמה שבכל מקום אף
אשה בכלל, זה נלמד מזה גופא שהשוה הכתוב
אשה לאיש לכל עונשין שבתורה, אבל בתמורה
מתרצי' לקמן בתרי לישני שכאן לא הושוו זה
לזה, וי"ל שעל זה סמכה הגמ' כאן ולכן נקטי'
שכיון שכל הפרשה כולה נאמרה בלשון זכר,
משמע מיעוט דוקא זכר ולא אשה.